ELINA LIND
16.12.20

UUTISKIRJE

Ethän julkaise kirjettä internetissä – kiitos!

Adventin tervehdys!

Niin vain kääntyy lopuilleen tämä kummallinen vuosi. Mietin viime joulua – kuinka vähän osasimme silloin aavistaa, mitä uusi vuosi toisi tullessaan.

Kaikesta huolimatta tähänkin vuoteen voi katsoa taaksepäin kiitollisin mielin. Korona sotki monet suunnitelmat, mutta opetti myös paljon uutta. Ja kyllä sentään aika monet suunnitelmat toteutuivatkin.

Viime kirjeessä kerroin meidän jännittäneen, missä vaiheessa korona estää seurakuntavierailujemme jatkamisen. No, sekin aika tuli. Ehdimme vielä sopia saarnavuorot joulukuulle näihin omiin seurakuntiimme Padasjoelle ja Kuhmoisiin, mutta sitten kaikki tilaisuudet siirtyivät taas nettiin. Hollolaan menemme loppiaisena, jos tilanne kohenee siihen mennessä, mutta juuri nyt ei kyllä oikein siltä näytä. Ehkä palaamme asiaan vasta sitten, kun rokotukset ovat alkaneet ja elämä asettuu uusiin uomiinsa.

Vuosi sitten vietimme joulua vielä näissä maisemissa – se oli yhdestoista joulumme Nepalissa ja kymmenes 90-lukumme kotiseudulla Amppipalissa. Tämän joulun maisemat ovat vähän eri näköiset.

Nepalin koronakuulumiset

Nepalissa koronan ensimmäinen aalto näyttää saavuttaneen huippunsa – huolimatta siitä, että vuoden kylmä aika on vasta juuri alkanut. Heinäkuun loppupuolella alkanut nopea leviäminen on jossain määrin laantunut. Uusia varmistettuja tautitapauksia kirjataan nyt vain 700-800:n päivävauhdilla, kun vielä jokunen viikko sitten niitä oli pahimmallaan yli viisikin tuhatta päivässä. Toki tilastoihin on suhtauduttava varauksin; myös testimäärät romahtivat sen jälkeen, kun hallitus määräsi testit maksullisiksi muille kuin vanhuksille, vammaisille ja äärimmäisen köyhille. Toisaalta myös Patanin sairaalassa työskentelevä lääkäriystävämme vahvistaa, että koronapotilaiden määrä on merkittävästi vähentynyt pahimmasta huipusta. Ihmiset ovat myös selvästi väsyneet kaikkiin rajoituksiin ja palailevat normaaliin arkeen koronasta piittaamatta – sellaisen kuvan saa sekä lehtiä lukemalla että kumppanijärjestöjemme henkilökunnan kanssa keskustellessa. Myös kouluja on alettu marraskuun lopulta pikkuhiljaa avata – ne pysyivätkin suljettuina yhtäjaksoisesti yli kahdeksan kuukautta.

Kokonaisuudessaan kuolleisuus koronaan on Nepalissa pysynyt melko alhaisena, selvästi alle yhden prosentin (0,69%). Onhan väestön ikärakenne täysin toisenlainen kuin rikkaissa länsimaissa. Silti parin viime kuukauden aikana myös oman tuttavapiirimme viesteissä on kerrottu useista lähelle tulleista koronatapauksista ja -kuolemistakin. Ystävämme Kathmandussa arvelevat, että menee vähintään puoli vuotta ennen kuin Nepaliin asti saadaan rokotteita. Tämän päivän Kathmandu Post -sanomalehti varoittaa myös Maailman terveysjärjestön COVAX-ohjelman riskeistä: jos tavoitetta rokotteiden toimittamisesta köyhiin maihin ei saavuteta suunnitelman mukaisesti, on mahdollista, ettei niitä saada ennen kuin vasta vuonna 2024.

Niin tai näin, jo pelkästään pandemian talousvaikutuksista ja muista välillisistä seurauksista toipuminen tulee olemaan pitkä tie.

ELINA LIND
16.12.20

UUTISKIRJE

Ethän julkaise kirjettä internetissä – kiitos!

Toivon välähdyksiä

Kaikkien koronauutisten ja epävarmuuden keskellä on ollut ilo saada toivon viestejä paikallisten kumppaneidemme työstä.

Ebenezer raamattukoulu, jonka etäopiskelukuvia liitin edelliseenkin kirjeeseen, ilahdutti taas tuoreimmalla uutiskirjeellään, jossa eri puolille maata kotiseuduilleen hajaantuneet opiskelijat kertoivat, miten heille on avautunut mahdollisuuksia jakaa oppimastaan omissa seurakunnissaan. Esimerkiksi tämä kolmannen vuosikurssin kandiopiskelija Binita Shrestan kokemus puhutteli: “Tänä aikana olen oppinut, että jos vain teemme kaiken sydämestämme ja rakkaudella, mikään ei voi estää meitä palvelemasta Jumalaa ja välittämästä Hänen rakkauttaan. Ebenezerin oppitunneilla opin paljon, mutta vasta koronaviruspandemia soi minulle mahdollisuuden oppia käytännössä, miten voin olla Jumalan uskollinen ja luotettava palvelija ja kasvaa Hänen antamissaan tehtävissä.”

Binita opettamassa kodeissa kokoontuvassa pienryhmässä (ylh.) sekä pyhäkoululaisia (vas.)

Kuvat: Ebenezerin uutiskirjeestä syys-marraskuu 2020

Binitan asenteesta voisimme ottaa oppia. Kaikki ei aina mene omien suunnitelmiemme mukaan. Mutta kaikkeen ja kaikenlaisiin vaiheisiin voi kätkeytyä joku salattu siunaus. Ja kaikesta voi oppia. Elämän korkeakoulua käydään usein muualla kuin muodollisten opintojen parissa – vaikka niitäkin toki tarvitaan.

Grace Community Service järjestön johtaja Bhibin Shakya puolestaan viestitti hyvin onnistuneista tapahtumista joulukuun alussa vietetyn maailman aids-päivän merkeissä. Nawalpurin piirikunnassa viereisessä kuvassa etualalla poseeraava GCS:n paikallinen työntekijä Buddhi Maya BK vastasi tapahtumasta. YK:n aloitteesta kerran vuodessa vietettävän päivän tavoitteena on jakaa oikeaa, asiallista tietoa hi-viruksesta ja aidsista ja näin hälventää niitä ennakkoluuloja ja vääriä pelkoja, joita tartunnan saaneet yhä kohtaavat. Nepalissa hiv/aids on marginaalinen ongelma Saharan eteläpuoliseen Afrikkaan verrattuna, silti siihen liittyvä stigma

ja syrjintä aiheuttavat suurta inhimillistä kärsimystä kantajilleen myös Nepalissa.

Leadership Training Departmentin (LTD) johtaja Manoj Pradhananga puolestaan kirjoitti marraskuun lopulla: ”Kiitos ja kunnia Jumalalle! Saimme tänään taas viettää kaksi kuukautta kestäneen naisjohtajuus-kurssin päättäjäisiä. Onnittelemme kurssin 31 osanottajaa ja kiitämme LTD-perhettä ja kaikkia ystäviä, jotka ovat mahdollistaneet tämän koulutuksen ja tämänpäiväisen valmistujaisjuhlan.”

Kuten edellinen, tämäkin kurssi – ja myös päättäjäiset – järjestettiin kokonaan etäyhteyksin. Ihminen on sopeutuvainen. Onneksi sitä ovat myös kumppanimme Nepalissa! Korona-aika on auttanut meitä kaikkia omaksumaan uusia tapoja tehdä tuttuja asioita.

Haasteita Nepalin työssä

Kaikkien ilahduttavien ja myönteisten viestien rinnalla todellisuutta on myös jatkuva huoli työn tulevaisuudesta. Jo vuosien ajan Nepalissa viranomaisten otteet kansalaisjärjestöjen toiminnan valvomisessa ovat kiristyneet. Lähetysseurallakin on jälleen kerran haasteena saada viranomaisten hyväksyntä uudelle 5-vuo-tiselle projektisopimukselle. Aikataulun mukaan sopimus olisi pitänyt saada allekirjoitetuksi jo tämän vuoden aikana, mutta sekä omat henkilöstövaihdoksemme että valtion virastot useiksi kuukausiksi sulkeneet koronarajoitukset ovat hidastaneet prosessia. Uutena vaatimuksena on, että työtä pitäisi keskittää enemmän – sekä maantieteellisesti että työn sisällön näkökulmasta. Joulukuun hyvä uutinen oli, että nykyiselle sopimukselle saatiin vielä puoli vuotta jatkoaikaa. Mutta helppoja edessä olevat kuukaudet sopimus-neuvotteluineen eivät tule olemaan.

Lisäksi kaikki edellä kertomani esimerkit ja suurin osa muustakin seurakuntarahoitteisesta työstämme on sopimuksen ulkopuolella ja hallinnoidaan suoraan Suomesta käsin. Tarvitsemme paljon viisautta ja johdatusta osataksemme edetä oikein yhä vaikeammaksi käyvässä maastossa. Kaiken keskellä saamme onneksi luottaa siihen, että työ on Jumalan työtä. Meillä on siinä oma pieni osuutemme, mutta vain Hän näkee koko kuvan.

Vielä on myös avoimena kysymys, minkälaisella työntekijäkokoonpanolla Nepalin-työtä ryhdytään jatkossa luotsaamaan eteenpäin. Omalle pestilleni sain kolmen kuukauden jatkoajan; etätyöni Suomesta Nepaliin jatkuu maaliskuun loppuun saakka. Muuten Nepalin työntekijätilanne on vielä auki. Tällä hetkellä ainoa Nepalissa paikan päällä oleva työntekijämme on viestinnän asiantuntija Mimosa Hedberg.

Jos teillä on pulaa rukousaiheista, niin tästä voitte poimia muutamia. Ei haittaa, vaikka ei ihan ymmärtäisi, mistä on kysymys, sillä viranomaisbyrokratia Nepalissa on monisyinen asia, jota on vaikea kaukaa katsoen hahmottaa. Jumala kyllä tietää – tietää senkin, että Nepal ei ole ollenkaan ainoa kolkka maailmassa, jossa kansalaisjärjestöjen työ on käynyt yhä vaikeammaksi. Toivon myös, että voitte jatkaa Nepalin-työn tukemista senkin jälkeen, kun tämä yhteinen matkamme päättyy – joskin tätäkin voimme nyt vielä muutaman kuukauden jatkaa. Vaikka fyysisesti asun nyt Suomessa, virtuaalisesti olen ja teen työtä toistaiseksi vielä Nepalissa :)

Joulu

tulee joka tapauksessa. Kathmandussa, jossa kristityt ovat perinteisesti kokoontuneet jouluna sankoin joukoin yhteen – ja kutsuneet seurakuntien joulujuhliin myös ei-kristittyjä naapureitaan, ystäviään ja sukulaisiaan – edessä oleva joulu virtuaalisine juhlineen on ulkonaisesti hyvin erilainen. Kaikki uskonnolliset kokoontumiset ovat yhä kiellettyjä eikä siihen odoteta muutosta ennen joulua. Erilainen joulu on myös meillä. Itsekin vielä mietimme, millaisella joukolla joulua nyt voi juhlia. Olimme tietysti odottaneet jouluilon jakamista tyttärenlasten ja muun laajennetun perhepiirin kanssa vietettyämme neljä edellistä joulua kaukana heistä. Virtuaaliyhteyksillä ei lopulta ole isoa eroa sillä, onko etäisyyttä 80 vai vajaa 6000 kilometriä. Olisi isompi ilo päästä kosketus- ja katsekontaktietäisyydelle.

ELINA LIND
16.12.20

UUTISKIRJE

Ethän julkaise kirjettä internetissä – kiitos!

Melkoinen määrä hämmennystä, huolta ja epävarmuutta taisi ilmassa olla myös taannoin Betlehemissä, jossa maailman Vapahtajalle ei syntymähetkellään löytynyt sijaa ihmisasumuksista. Syntyköön Hän tänä jouluna meillekin kaiken tämän epävarmuuden keskelle. Joulunajan tilaisuudet voidaan peruuttaa tai siirtää nettiin, mutta joulun ydintä, sen todellista sanomaa ei ole peruttu.

Buddhalaista tanka-maalausperinnettä mukaillen maalattu kristillinen versio elämänpyörästä, jonka alle paha (näetkö kuvassa pahan tassut?) kukistuu, kuvaa Jeesuksen syntymän taivaallisena valon säteenä, joka tulee elämänpyörään jostain näkyvän todellisuuden ulkopuolelta. Seimen Lapsi varttuu, elää elämänsä, naulitaan ristille, kuolee ja haudataan. Mutta kuolleista noustuaan Hän jättää elämänpyörän ja poistuu taas sen ulkopuolelle. Ihastuimme tähän yksityiskohtien runsautta tulvivaan ”sarjakuvaan” Jeesuksen elämästä. Aivan pian olemme taas oikean yläkulman hetkessä:
Valo tulee maailmaan – Hän on maailman toivo. Ja toivoa tämä maailma tarvitsee, tänä jouluna kenties kipeämmin kuin monina aikaisempina.

Saakoon joulun ilo vallata sydämesi ja toivon valo mielesi pitkän pimeän syksyn jälkeen!
Seimen Lapsen siunaamaa joulun aikaa ja alkavaa uutta vuotta!

Elina – ja jouluiseen siunaukseen yhtyy myös Juha

Olemme kiitollisia saamastamme upeasta näköalapaikasta
Kuva: Lauri Lind, marraskuussa 2019

Elina Lind (ja Juha myös)
palasi Suomeen neljän Nepalissa vietetyn vuoden jälkeen 2.7.2020.

Juha toimi Lähetysseuran Nepalin ja Pakistanin aluepäällikkönä, mutta on nyt jo lopettanut työt Lähetysseuran palveluksessa.

Elina jatkaa Suomesta käsin työtä Nepalin srk-rahoitteisten hankkeiden asiantuntijana maaliskuun 2021 loppuun saakka.

Lähetysseuran työtä Nepalissa voit edelleen seurata myös Facebookissa: www.facebook.com/suomenlahetysseura nepalissa

Rukousaiheet

- Nepalin koronatilanne; että tartuntalukujen lasku olisi totta ja jatkuisi ja kuolleisuus pysyisi pienenä
- viisautta ja johdatusta Nepalin-työn tulevaisuuden suunnitteluun ja projektisopimuksen solmimiseen viranomaisten kanssa
- voimia ja varjelusta suomalaiselle työtoverillemme Mimosalle Kathmandussa
- varjelusta myös kumppanijärjestöjemme työntekijöille ja niille, joiden parissa työtä tehdään
- oikeiden ihmisten löytymistä niihin tehtäviin, jotka Nepalin-työssä nyt odottavat tekijäänsä
- joulun iloa meille kaikille!

****

P.S. Myös joululaulut tuovat iloa ja toivoa – lauletaan tänäkin vuonna. Vaikka ulkona, yksin, netin äärellä tai pienellä porukalla! Muista kuitenkin netissä varoa huijareita – apuamme tarvitsevat maailman lapset, eivät ne huijarit.

*Lähetyskirkossa kuvattu ja äänitetty **Koko Suomen Kauneimmat Joululaulut** -tapahtuma on katsottavissa loppiaiseen saakka*
https://www.youtube.com/watch?v=j0df4k1L_HY

Tänäkin vuonna Kauneimmat Joululaulut soivat maailman lasten hyväksi!

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetysseura.fi

SUOMEN 1859 LÄHETYSSEURA